

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัญหาจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาครั้งนี้ทำโดยใช้แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น จำนวน 184 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 113 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.4 ของประชากรทั้งหมด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่คือ องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 ร้อยละ 77.9 รองลงมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 ร้อยละ 14.2

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 85.8 และ เพศชายร้อยละ 14.2 ส่วนใหญ่มีอายุช่วง 31 – 40 ปี ร้อยละ 54.9 รองลงมา มีช่วงอายุ 21 – 30 ปี ร้อยละ 38.1 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 81.4 รองลงมาเป็นระดับ ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 15 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าส่วนการคลัง ร้อยละ 90.3 รองลงมาเป็นเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ร้อยละ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่ระดับ 6 ขึ้นไป ร้อยละ 80.5 รองลงมาเป็นเจ้าหน้าที่ระดับ 4 ถึง ระดับ 5 ร้อยละ 17.7

ส่วนที่ 2

1. ปัญหาจากการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จะพบปัญหาจากการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในระดับ น้อย คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาจะพบปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 27.4

โดยปัญหาในระดับมากได้แก่ ปัญหาเรื่อง ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินในคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ ล่าช้าคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด.2) ภายในกำหนดเวลา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ปัญหาในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการเสียภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 และมีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินบ่อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหาแยกตามระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 ถึง ชั้นที่ 5 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย และองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ ขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินมีความซับซ้อนและล่าช้า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ ล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ ไม่มีปัญหา ได้แก่ การตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ การสำรวจและจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการ

ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ข้อผิดพลาดในการตรวจสอบและรับแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด.2) คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ ผู้เสียภาษีไม่ยอมรับแบบแจ้งการประเมิน (ภ.ร.ด.8) หรือไม่มีผู้รับตามภูมิลำเนาของผู้เสียภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.00

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ผู้เสียภาษีแจ้งข้อความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด.2) ภายในกำหนดเวลา ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.40 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ ผู้เสียภาษีได้รับแบบแจ้งรายการที่ดิน (ภ.ร.ด.1) และคำแนะนำเกี่ยวกับการกรอกรายการและการประชาสัมพันธ์อื่น ๆ ล่าช้า แบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด.2) มีความซับซ้อนและเข้าใจยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.40

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีอากรที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด.2) ภายในกำหนดเวลา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 การประเมินค่าภาษีและกำหนดค่าภาษีมีความยุ่งยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร ใหม่ ๆ ล่าช้า จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการเสียภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 มีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินบ่อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

งานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ ล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 การประเมินค่าภาษีและกำหนดค่าภาษีมีความยุ่งยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

2. ปัญหาจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จะพบปัญหาจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ในระดับ น้อย คิดเป็นร้อยละ 30.16 รองลงมาจะพบปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.11

โดยปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาเรื่อง การสำรวจที่ดิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ที่มีความยุ่งยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ปัญหาในระดับ น้อย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลผู้เชี่ยวชาญทางดินภาษีที่ให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ปัญหาในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.5) ล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการเสียภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหาแยกตามระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 ถึง ชั้นที่ 5 อยู่ในระดับ น้อย และองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับมาก ได้แก่ มีปัญหาในเรื่องผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในกำหนดเวลา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) แล้วแต่ไม่มาชำระภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 การประกาศให้เจ้าของที่ดิน ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้รับภาษีบำรุงท้องที่ ไม่ครบตามที่ประเมินไว้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ ผู้เสียภาษีแจ้งข้อความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงการคำนวณภาษี ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่ แบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) มีความซับซ้อนเข้าใจยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ ไม่มีปัญหา ได้แก่ ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่มีความซับซ้อนและล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ มาก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลชาดผู้เขี้ยวชาวด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ การสำรวจที่ดิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ มีความยุ่งยาก ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในกำหนดเวลา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 การประกาศให้เจ้าของที่ดิน ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ การประเมินภาษีบำรุงท้องที่ยุ่งยากและซับซ้อน ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่ไม่ครบตามที่ประเมินไว้ การเร่งรัดจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระมีความยุ่งยาก เจ้าของที่ดินไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานในการทำการสำรวจที่ดิน ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในกำหนดเวลา ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่ แบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) มีความซับซ้อนเข้าใจยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ มีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่บ่อย ไม่สามารถตีราคาปานกลางที่ดินได้ แน่นอน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ ล่าช้า ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.5) ล่าช้า ผู้เสียภาษีแจ้งข้อความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงการคำนวณภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ผู้เสียภาษีขอรับภาษีบำรุงท้องที่คืนล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลชาดผู้เขี้ยวชาวด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ การเร่งรัดจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระมีความยุ่งยาก การเร่งรัดจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระมีความยุ่งยาก ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในกำหนดเวลา ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่การประกาศให้เจ้าของที่ดิน ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ ขาดเทคโนโลยีที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.5) ล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ ไม่มีปัญหา ได้แก่มีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่บ่อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.20

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่การสำรวจที่ดิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ มีความยุ่งยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6

จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ไม่สามารถตีราคาปานกลางที่ดินได้ แน่นอน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ไม่ครบตามที่ประเมินไว้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยที่สุดได้แก่การอุทธรณ์ภาษีบำรุงท้องที่ ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.5) ล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 มีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่บ่อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ มาก ได้แก่การสำรวจที่ดิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ มีความยุ่งยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 3.6 จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 การเร่งรัดจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระมีความยุ่งยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.5 ค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ไม่ครบตามที่ประเมินไว้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 การประกาศให้เจ้าของที่ดิน ไม่สามารถตีราคาปานกลางได้ แน่นอน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่มีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่บ่อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวก ของเจ้าหน้าทีในการเสียภาษี ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.5) ล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30

3. ปัญหาจากการจัดเก็บภาษีป้ายของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จะพบปัญหาจากการจัดเก็บภาษีป้ายในระดับ น้อย คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาจะพบปัญหาในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.7

โดยปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ปัญหาเรื่อง ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 ปัญหาในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป.3) ล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป.3) ล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหาแยกตามระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3 ถึง ชั้นที่ 5 มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 2 มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีปัญหาอยู่ในระดับ ไม่มีปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับน้อยได้แก่ได้รับแบบแสดงรายเกี่ยวกับภาษีป้าย (ภ.ป.1)จากผู้เสียภาษील่าช้า มีข้อผิดพลาดจากการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการกรอกแบบพิมพ์(ภ.ป.1) คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ภายในกำหนดเวลา ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 การตรวจสอบทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลจากแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินหรือป้ายที่ปรากฏในท้องที่มีความยุ่งยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ ไม่มีปัญหา ได้แก่ ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีป้าย ขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีป้ายมีความซับซ้อนและล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ การดำเนินคดีต่อผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการป้ายภายในกำหนดเวลาทำได้ยาก ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ มาก ได้แก่การตรวจสอบทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลจากแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินหรือป้ายที่ปรากฏในท้องที่มีความยุ่งยาก มีข้อผิดพลาดการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการกรอกแบบพิมพ์ (ภ.ป.1) การประเมินค่าภาษีป้าย และการคำนวณภาษีป้ายตามอัตราภาษีป้ายมีความยุ่งยาก การตรวจสอบการชำระภาษีของผู้รับการประเมินภาษีประจำปีมีความยุ่งยาก การเรียกเงินเพิ่มจากผู้ชำระภาษีเกินกำหนดเวลาทำได้ยาก การตรวจสอบทะเบียน ข้อมูล หรือรายชื่อผู้ค้างชำระภาษีทำได้ยาก เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ ล่าช้า ผู้เสียภาษีแจ้งข้อความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงการคำนวณภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ขั้นตอนและวิธี ในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีป้ายที่มีความซับซ้อนและล่าช้า จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมีไม่เพียงพอ มีการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีป้าย การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีป้ายทำได้ยาก ได้รับแบบแสดงรายการที่เกี่ยวข้องกับป้าย (ภ.ป.1) จากผู้เสียภาษील่าช้า ไม่ได้รับชำระเงินค่าภาษีป้ายได้ครบถ้วนตามที่ประเมินไว้ ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการเสียภาษี

แบบแสดงรายการภาษีป้าย(ภ.ป.1)มีความซับซ้อนเข้าใจยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ น้อยที่สุด ได้แก่ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1)แล้วแต่ไม่มาชำระ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ น้อย ได้แก่การดำเนินคดีต่อผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการป้ายภายในกำหนดเวลาทำได้ยาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีป้าย องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ ไม่ได้รับชำระเงินค่าภาษีป้ายได้ครบถ้วนตามที่ประเมินไว้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ ล่าช้า ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ภายในกำหนดเวลา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีป้ายทำได้ยาก มีข้อผิดพลาดการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการกรอกแบบพิมพ์ (ภ.ป.1) ไม่สามารถแจ้งการประเมินภาษีให้ผู้เสียภาษีได้ทราบทุกราย การเรียกเงินเพิ่มจากผู้ชำระภาษีเกินกำหนดเวลาทำได้ยาก ขาดเทคโนโลยีที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการเสียภาษี ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีป้าย(ภ.ป.3)ล่าช้า ผู้เสียภาษีแจ้งข้อความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงการคำนวณภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ น้อย ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ได้รับแบบแสดงรายการเกี่ยวกับป้าย (ภ.ป.1) จากผู้เสียภาษील่าช้า การเรียกเงินเพิ่มจากผู้ชำระภาษีเกินกำหนดเวลาทำได้ยาก ขาดเทคโนโลยีที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ภายในกำหนดเวลา มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อย ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับ น้อยที่สุด ได้แก่ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน เพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป.3) ล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44

ผู้เสียภาษีประสบปัญหาจากการให้บริการและการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการเสียภาษี
คิดเป็นร้อยละ 2.21

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการจดทะเบียนภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีสาระสำคัญที่ควรพิจารณาเพื่อเปรียบเทียบกับแนวความคิด
และทฤษฎี ของ ADAM SMITH

จากการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาจากการจดทะเบียนภาษีโรงเรือนและที่ดิน

พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จดทะเบียนภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล มีปัญหาในเรื่อง ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยว
ข้องกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ซึ่งหลักภาษีอากรที่ดี กล่าวว่าจะต้องมีความสะดวกและ
ไม่ยุ่งยากต่อการชำระภาษีของผู้เสียภาษี ง่ายต่อการเข้าใจ

2. ปัญหาจากการจดทะเบียนภาษีบำรุงท้องถิ่น

พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จดทะเบียนภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
ตำบล มีปัญหาในเรื่อง การสำรวจที่ดินเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องถิ่นที่มีความยุ่งยาก ซึ่งหลักภาษีอากรที่ดี
ของ กล่าวว่าจะต้องมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาจากการจดทะเบียนภาษีป้าย

พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จดทะเบียนป้ายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีปัญหา
ในเรื่อง ผู้เสียภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับภาษีป้ายซึ่งหลักภาษี
อากรที่ดี กล่าวว่าจะต้องมีความสะดวกและไม่ยุ่งยากต่อการชำระภาษีของผู้เสียภาษีง่ายต่อการเข้าใจ

ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

1. ด้านปัญหาจากจดทะเบียนภาษีโรงเรือนและที่ดินของเจ้าหน้าที่

จากการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จดทะเบียนภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์
การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และ ชั้นที่ 5 มีปัญหาระดับมาก ในเรื่องจำนวนเจ้า
หน้าที่ผู้มีหน้าที่จดทะเบียนมีไม่เพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษีที่

ให้คำแนะนำ ผู้เสียหายไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเสีย ภาษี โรงเรือนและที่ดิน

ดังนั้น หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควร

1. จัดหาเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีให้เพียงพอ
2. จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษี มาให้คำแนะนำและอบรมแก่เจ้าหน้าที่

อย่างสม่ำเสมอ

3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ การอบรม หรือแจกเอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดิน ให้แก่ผู้เสียหาย รวมถึงจัดให้มีเจ้าหน้าที่ คอยให้คำแนะนำแก่ผู้ เสียภาษีอย่างสม่ำเสมอ

2. ด้านปัญหาจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่

จากการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และ ชั้นที่ 5 มีปัญหาในระดับมาก ในเรื่องการสำรวจที่ดิน เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ มีความยุ่งยาก ผู้เสียหายไม่เข้าใจใน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราช บัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาษีบำรุงท้องที่

ดังนั้น หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควร

1. มีการวางแผนในการสำรวจที่ดินให้ชัดเจนและมอบหมายเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และความสามารถเฉพาะด้านในการเข้าไปสำรวจที่ดินเพื่อเสียภาษี รวมทั้งผู้เข้าไปสำรวจจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของที่ดิน เพื่อเจ้าของที่ดินจะได้อำนวยความสะดวกในการสำรวจที่ดิน

2. จัดอบรมให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ในการสำรวจที่ดินอย่างสม่ำเสมอ

3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ การอบรม หรือแจกเอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดิน ให้แก่ผู้เสียหาย รวมถึงจัดให้มีเจ้าหน้าที่ คอยให้คำแนะนำแก่ผู้ เสียภาษีอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านปัญหาจากการจัดเก็บภาษีป้าย

พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จัดเก็บป้ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 4 มีปัญหาระดับมาก ในเรื่องผู้เสียภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติ ที่เกี่ยวกับภาษีป้าย

ดังนั้น หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ การอบรม หรือแจกเอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย ให้แก่ผู้เสียภาษี รวมถึง จัดให้มีเจ้าหน้าที่ คอยให้คำแนะนำแก่ผู้เสียภาษีอย่างสม่ำเสมอ